

Sygn. akt II C 924/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2015r.

Sąd Okręgowy w Łodzi II Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSO Marek Kruszewski

Protokolant: Marta Gabara

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 października 2015r., w Ł.

sprawy z powództwa P. M.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zadośćuczynienie, odszkodowanie i rentę

1/ zasądza od (...) S.A. w W. na rzecz P. M.:

a/ 60'000,00 zł (sześćdziesiąt tysięcy złotych) tytułem zadośćuczynienia, z ustawowymi odsetkami od 21 maja 2015r. do dnia zapłaty,

b/ rentę miesięczną z tytułu utraconych zarobków, w wysokości:

- 95,09 zł (dziewięćdziesiąt pięć złotych dziewięć groszy) za wrzesień 2011r., z ustawowymi odsetkami od 15 września 2012r. do dnia zapłaty,

- 138,75 zł (sto trzydzieści osiem złotych siedemdziesiąt pięć groszy) za październik 2011r., z ustawowymi odsetkami od 15 września 2012r. do dnia zapłaty,

- 224,02 zł (dwieście dwadzieścia cztery złote dwa grosze) za styczeń 2012r., z ustawowymi odsetkami od 15 września 2012r. do dnia zapłaty,

- 288,06 zł (dwieście osiemdziesiąt osiem złotych sześć groszy) za luty 2012r., z ustawowymi odsetkami od 15 września 2012r. do dnia zapłaty,

- 140,45 zł (sto czterdzieści złotych czterdzieści pięć groszy) za marzec 2012r., z ustawowymi odsetkami od 15 września 2012r. do dnia zapłaty,

- 135,94 zł (sto trzydzieści pięć złotych dziewięćdziesiąt cztery grosze) za kwiecień 2012r., z ustawowymi odsetkami od 15 września 2012r. do dnia zapłaty,

- 100,05 zł (sto złotych pięć groszy) za maj 2012r., z ustawowymi odsetkami od 15 września 2012r. do dnia zapłaty,

- 267,76 zł (dwieście sześćdziesiąt siedem złotych siedemdziesiąt sześć groszy) za czerwiec 2012r., z ustawowymi odsetkami od 15 września 2012r. do dnia zapłaty,

- 285,61 zł (dwieście osiemdziesiąt pięć złotych sześćdziesiąt jeden groszy) za lipiec 2012r., z ustawowymi odsetkami od 15 września 2012r. do dnia zapłaty,

- 650,00 zł (sześćset pięćdziesiąt złotych) za sierpień 2012r., z ustawowymi odsetkami od 15 września 2012r. do dnia zapłaty;

c/ 2'710,65 zł (dwa tysiące siedemset dziesięć złotych sześćdziesiąt pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

2/ umarza postępowanie w zakresie:

a/ kwoty 10'000,00 zł (dziesięć tysięcy złotych) zadośćuczynienia, ponad żadaną kwotę 85'000,00 zł,

b/ odszkodowania za zniszczone ubranie w zakresie przekraczającym kwotę 2'850,00 zł (dwa tysiące osiemset pięćdziesiąt złotych),

c/ kwoty 10'000,00 zł (dziesięć tysięcy złotych) odszkodowania za motocykl;

3/ oddala powództwo w pozostałej części;

4/ nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Łodzi, tytułem nieopłaconych kosztów sądowych:

a/ od P. M., z zasądzonych na jego rzecz roszczenia, kwotę 1'987,00 zł (jeden tysiąc dziewięćset osiemdziesiąt siedem złotych),

b/ od (...) S.A. w W., kwotę 6'578,86 zł (sześć tysięcy pięćset siedemdziesiąt osiem złotych osiemdziesiąt sześć groszy).

II C 924/15

UZASADNIENIE

24 stycznia 2013r. P. M. wniósł do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi pozew przeciwko (...) S.A. w W. Inspektorat w Ł., domagając się zasądzenia na swoją rzecz:

1. 20'000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę związaną z wypadkiem z dnia 11 września 2011 roku wraz z ustawowym odsetkami od dnia 29 stycznia 2012 roku do dnia zapłaty;
2. 6'983,00 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, dojazdów do lekarzy, koszty opieki pomocy osób trzecich;
3. po 1'500,00 zł. tytułem renty na zwiększone potrzeby za okres od 11 września 2011 roku i na przyszłość, płatnych do 10 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia płatności którejkolwiek z rat;
4. po 650,00 zł miesięcznie tytułem renty wyrównawczej, w związku z utraconymi dochodami począwszy od 11 września 2011 roku i na przyszłość, płatnych do 10 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia płatności którejkolwiek z rat;
5. 4'100,00 zł tytułem zniszczonych w wypadku rzeczy poszkodowanego, tj. wartego 1'000,00 zł. kasku motorowego marki A., kasku marki (...) o wartości 400 zł, kombinezony marki T. o wartości 1'500,00 zł., rękawic marki (...) przedstawiających wartość 1'000,00 zł., jak również butów o wartości 200 zł.;
6. 10'000,00 zł. tytułem odszkodowania za zniszczony w dniu 11 września 2011 r. w wyniku wypadku, motocykl marki Y. o nr rej. (...), z ustawowym odsetkami od dnia 29 stycznia 2012 roku do dnia zapłaty
7. zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Powód wywiódł swoje roszczenia z wypadku komunikacyjnego, który miał miejsce 11 września 2011r.

Pismem z 12 kwietnia 2013 r. strona powodowa sprecyzowała swoje roszczenia, wnosząc o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz:

1. 20'000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę związaną z wypadkiem z dnia 11 września 2011 roku wraz z ustawowym odsetkami od dnia 29 stycznia 2012 roku do dnia zapłaty;
2. 6'983,00 zł, tytułem zwrotu kosztów leczenia, dojazdów do lekarzy, koszty opieki pomocy osób trzecich w okresie od dnia wypadku do 30 kwietnia 2012 r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa;
3. po 720,00 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, dojazdów do lekarzy, koszty opieki pomocy osób trzecich w okresie od dnia 1 maja 2012 r. do 31 stycznia 2013 r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa;
4. po 30,00 zł tytułem renty na zwiększone potrzeby za okres od 11 września 2011 roku i na przyszłość, płatnych do 10 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia płatności którejkolwiek z rat;
5. po 650,00 zł miesięcznie tytułem renty wyrównawczej, w związku z utraconymi dochodami począwszy od 11 września 2011 roku i na przyszłość, płatnych do 10 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia płatności którejkolwiek z rat;
6. 2'850 zł tytułem zniszczonych w wypadku rzeczy poszkodowanego, tj. kasku motorowego marki A., kasku marki (...), kombinezony marki T., rękawic (...).

W pozostałym zakresie strona powodowa cofnęła powództwo bez zrzeczenia się roszczenia. W uzasadnieniu strona wskazał, że modyfikacja powództwa wynika z faktu przyznania i wypłacenia powodowi kwotę 1'250,00 zł tytułem odszkodowania za rzeczy, które uległy zniszczeniu w wypadku oraz kwotę 8'705,02 zł tytułem odszkodowania za zniszczony w wypadku motocykl.

Pozwany, któremu doręczono odpis pozwu 29 kwietnia 2013r. (k. 68) wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, podnosząc, że pozew jest jednocześnie zgłoszeniem szkody osobowej, dlatego ubezpieczyciel przystąpi do czynności likwidacyjnych, po których przeprowadzeniu zajmie stanowisko w terminie 30 dni. Na wstępnym etapie pozwany zakwestionował powództwo w zakresie zadośćuczynienia za krzywdę, odszkodowania oraz renty - tak wyrównawczej, jak i na zwiększone potrzeby zarówno, co do zasady, jak i wysokości. Pozwany wskazał także na nieprawidłową datę dochodzonych pozwem odsetek. Pozwany przyznał, że likwidował szkodę w pojeździe marki Y. nr rej. (...) oraz w zakresie zniszczonego ubioru motocyklowego i wypłacił powodowi 8'705,00 zł z tytułu szkody w motocyklu oraz 1'250,00 zł z tytułu uszkodzenia ubioru motocyklowego. Pozwany zakwestionował wysokość dochodzonych kwot w zakresie odszkodowania za zniszczony pojazd i zniszczoną odzież motocyklową ponad kwoty wypłacone.

Pismem procesowym złożonym na rozprawie 8 lipca 2013 r. strona powodowa, z uwagi na wpłacenie przez pozwanego kwoty 20'000,00 zł tytułem zadośćuczynienia, zmodyfikowała powództwo, wnosząc o zasądzenie od pozwanego kwoty 10'000,00 zł tytułem dalszego zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia odpisu pozwu pozwanemu do dnia zapłaty. W pozostałym zakresie podtrzymała powództwo. Na rozprawie tego dnia strona powodowa cofnęła powództwo w zakresie kwoty 10'000,00 zł zadośćuczynienia. Na cofnięcie w tym zakresie pozwany wyraził zgodę.

Pismem wniesionym na rozprawie 20 maja 2015r. powód rozszerzył powództwo w zakresie zadośćuczynienia do kwoty 85'000,00 zł. Zdaniem strony powodowej usprawiedliwione okolicznościami sprawy zadośćuczynienie to kwota 105'000,00 zł; wobec spełnienia tego świadczenia w zakresie kwoty 20'000,00 zł, powód domaga się dalszych 85'000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 10'000,00 zł od dnia doręczenia pozwu stronie pozwanej;
- 75'000,00 zł od dnia rozszerzenia powództwa tj. od 20 maja 2015 r.

W pozostałym zakresie powód podtrzymał powództwo i wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego następujących kwot:

1. po 30,00 zł tytułem renty na zwiększone potrzeby za okres od dnia 11 września 2011 roku i na przyszłość, płatnych do 10 dnia każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat;
2. po 650,00 zł miesięcznie tytułem renty wyrównawczej w związku z utraconymi dochodami począwszy od dnia 11 września 2011 roku i na przyszłość, płatnych do 10 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat;
3. 2'850,00 zł tytułem zniszczonych w wypadku rzeczy uszkodowanego, tj. kasku motorowego A., kasku marki (...), kombinezony marki T., rękawic M. A.;
4. 6'983,00 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, dojazdów do lekarzy, koszty opieki i pomocy osób trzecich od dnia 11 września 2011 roku do dnia 30 kwietnia 2012 roku wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa;
5. 720,00 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, dojazdów do lekarzy, koszty opieki i pomocy osób trzecich od dnia 1 maja 2012 roku do dnia 31 stycznia 2013 roku wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa.

Postanowieniem z 20 maja 2013 r. Sąd Rejonowy stwierdził swoją niewłaściwość rzeczową i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Łodzi.

W dalszym toku postępowania powód podtrzymał swoje stanowisko, natomiast pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Stan faktyczny:

11 września 2011 roku w Ł., na skrzyżowaniu ulic (...) doszło do wypadku komunikacyjnego. Kierujący samochodem marki Ż. nr rej. (...) L. B., jadąc ulicą (...) od strony ulicy (...), w trakcie wykonywania manewru skrętu w lewo z ulicy (...) w ul. (...), nie zachował szczególnej ostrożności, nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu, i zderzył się z kierującym motocyklem marki Y. o nr rej. (...) - P. M.. Po zderzeniu się obu pojazdów powód uderzył ciałem w stojący na drodze samochód osobowy marki S. (...) (nr rej. (...)).

/ bezsporne/

Prawomocnym wyrokiem z 9 maja 2012 roku wydanym przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, VI Wydział Kamy (sygn. akt: VI K 406/12), L. B. został uznany za winnego spowodowania wypadku drogowego, w wyniku którego powód doznał licznych obrażeń ciała, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała u P. M. w rozumieniu art. 157 § 1 k.k., za co sprawca został skazany na karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie zostało zawieszona na okres 2 lat próby.

/kserokopia wyroku k. 13-13 odw./

Na skutek przedmiotowego zdarzenia P. M. doznał wielonarządowego urazu ciała, w tym: złamania trzonu kości promieniowej lewej, wieloodłamowego złamania łopatki prawej, złamaniu trzonu obojczyka prawego, złamania tylnej krawędzi panewki prawego stawu biodrowego, stłuczenia biodra prawego, stłuczenia kolana prawego, urazu głowy ze złamaniem lewego kłykcia potylicznego, prawostronnej odmy opłucnowej, stłuczenia płuc, złamania żeber I i III po stronie prawej, złamania wyrostka poprzecznego kręgu Th 1, stłuczenia wątroby, stłuczenia prawej nerki.

/karta informacyjna k. 32 -35 ; opinia biegłego chirurga ortopedy A. W. (1) k. 114; opinia biegłego neurologa J. Z. k. 127; opinia biegłego z zakresu urologii R. P. (1) k. 138/

Wykonane 11 września 2011r. badanie TK głowy wykazało rozlany umiarkowany obrzęk mózgowia, bez innych uchwytnych zmian patologicznych. Obrzęk mózgu może wskazywać na wysokie prawdopodobieństwo, że powód doznał urazu czaszkowo-mózgowego.

/opinia biegłego neurologa J. Z. k. 127; karta informacyjna k. 32 -35 /

W związku z doznanymi obrażeniami P. M., w okresie od 11 do 21 września 2011 roku przebywał w Wojewódzkim Szpitalu (...) w Ł., początkowo w Oddziale Ratunkowym, a następnie w Oddziale Chirurgii Urazowo-Ortopedycznej i Nowotworów Narządu Ruchu, gdzie przebył m.in. zabieg zespolenia złamania trzonu lewej kości promieniowej. Nadto, poszkodowanemu zalecono m.in. dalsze leczenie w poradni przyszpitalnej, kontrolę w poradni torakochirurgicznej i urologicznej, stosowania protezy na ramię i bark, a także oszczędnego trybu życia „fotelowo-łóżkowego” przez okres 4-5 tygodni.

/karta informacyjna k. 32 -35 ; przesłuchanie powoda k. 241/

W dniu 23 września 2011 r. powód zakupił aparat na ramię i bark ERH – 34 za kwotę 600 zł, natomiast kilka dni później nasadę sedesową podwyższającą za kwotę 90 zł.

/faktury k. 39 -40 /

Powód ponownie był hospitalizowany w tydzień po wypisie. 28 września 2011 r. został przyjęty do Oddziału Chorób Wewnętrznych Szpitala im. M. C.w Ł. z powodu gorączki o nieustalonej etiologii, resorbowanego krwaka podtorebkowego prawej nerki, stanu po urazie wielonarządowym, niedokrwistości normocytarnej. W trakcie tej hospitalizacji powód był leczony zachowawczo, bez interwencji operacyjnej. Krwiak podtorebkowy wycofał się stosunkowo szybko. 6 października 2011 r. powód został wypisany ze szpitala z zaleceniem leczenia w kilku poradniach.

/ opinia biegłego z zakresu urologii R. P. (1) k. 138 ; dokumentacja medyczna k. 19- 19 odw .; przesłuchanie powoda k. 241 /

Zgodnie z zaleceniami lekarskimi, od 26 października 2011 roku P. M. znajdował się pod stałą opieką Poradni Urologicznej, Poradni Chirurgii oraz (...) Szpitala im. (...) w Ł..

/dokumentacja medyczna k.20- 26/

Powód musiał prowadzić łóżkowy tryb życia. We wszystkich czynnościach samoobsługi wymagał pomocy osób trzecich. Powodem opiekował się mieszkający z nim ojciec, czasami do powoda przyjeżdżała też dziewczyna. Iniekcje robiła powodowi odpłatnie pielęgniarka, która w tym celu przychodziła do niego do domu.

/przesłuchanie powoda k. 241; zeznanie świadka M. M. k. 106/

Powód zaczął chodzić dopiero w styczniu 2012 r. Początkowo przez ok. 2 -3 miesiące przemieszczał się po mieszkaniu tylko o kulach. Nadal jednak wymagał pomocy innych osób, także przy czynnościach życia codziennego. Nie mógł dźwigać, zbyt długo stać.

/przesłuchanie powoda k. 241; zeznanie świadka M. M. k. 106/

W związku z bólami i zawrotami głowy, 23 marca 2012 r. roku powód był konsultowany przez neurologa i od tamtej pory pozostawał pod opieką (...) s.c. z siedzibą w Z..

/dokumentacja medyczna k.20- 26/

Od 3 kwietnia 2012r. powód podjął leczenie w (...) w Z., z uwagi zaburzenia snu, nadpobudliwość, drażliwość, męczliwość, trudności w skupieniu uwagi, niepokój i wzmożone napięcie, zwłaszcza podczas jazdy samochodem. Rozpoznano zaburzenia stresowe pourazowe i skierowano do psychologa, zlecono tritico 75 mg l x dziennie.

/dokumentacja medyczna k.27-28 odw. ; przesłuchanie powoda k. 241 /

10 kwietnia 2012 r. P. M. był konsultowany w Poradni Rehabilitacyjnej. Skierowano go do Oddziału Dziennego, gdzie był leczony od 13 kwietnia 2012 r. Zastosowano między innymi masaż mięśni przykręgosłupowych w docinku szyjnym kręgosłupa. Rehabilitacja ta była finansowana przez NFZ.

/dokumentacja medyczna k. 29-31 odw.; przesłuchanie powoda k. 241/

Nie ma podstaw do stwierdzenia nieprawidłowości w leczeniu powoda.

/ ustna opinia biegłego chirurga ortopedy A. W. (1) k. 176/

We współczesnej chirurgii narządów ruchu coraz więcej rozpoznań powstaje na podstawie subiektywnej oceny wyników obrazowych badań dodatkowych takich, jak NMR i CT, dokonywanej przez diagnostów radiologów. W przypadku powoda wątpliwe jest rozpoznanie złamania w okolicy głowy, prawego żebra i złamania prawego wyrostka poprzecznego kręgu Th1. Niemniej jednak nie można do końca wykluczyć zaistnienia u powoda tych obrażeń.

/ opinia biegłego chirurga ortopedy A. W. (1) k. 115/

U powoda nadal występuje niewielkie ograniczenie ruchomości prawego stawu biodrowego, okresowy zespół bólowy i poczucie pogorszenia, pomimo zastosowanego leczenia operacyjnego złamania trzonu lewej kości i promieniowej, zachowawczego leczenia pozostałych obrażeń i postępowaniu usprawniającym. Obecnie pozostały także dobrze wygojone blizny.

/ opinia biegłego chirurga ortopedy A. W. (1) k. 114/

Należy przyjąć, że uszczerbek na zdrowiu powoda na skutek obrażeń ortopedycznych doznanych w czasie wypadku komunikacyjnego w dniu 11 września 2011 r. w zakresie narządów ruchu jest stały i wynosi obecnie łącznie 27%. Powód doznał szeregu urazów tej samej okolicy prawego barku. Nie ma praktycznej możliwości dokładniejszego oddzielenia skutków złamania dwóch prawych żeber, prawego obojczyka, prawego wyrostka poprzecznego kręgu Th1 i prawej łopatki.

/ opinia biegłego chirurga ortopedy A. W. (1) k. 114/

Istnieją podstawy do stwierdzenia 5% trwałego uszczerbku na zdrowiu neurologicznym powoda, z powodu przebytego złamania lewego kłykcia potylicznego.

/opinia biegłego neurologa J. Z. k. 127/

Powód w zakresie urologicznym na skutek wypadku nie doznał uszczerbku na zdrowiu. Stwierdzony uraz nerki i powstały w związku z tym krwiak podtorebkowy nie jest podstawą do orzeczenia trwałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Uraz ten nie wymagał interwencji chirurgicznej, a absorpcja krwiaka nastąpiła stosunkowo szybko i nie pozostawiła następstw anatomicznych i czynnościowych nerki. Powód nie wymagał dalszego leczenia urologicznego.

/opinia biegłego z zakresu urologii R. P. (2) cia k. 138 ; uzupełniająca opinia biegłego z zakresu urologii R. P. (2) k. 165 /

Psychopatologicznymi następstwami wypadku z 11 września 2011r. było wystąpienie u powoda stresogennych zaburzeń adaptacyjnych i cerebriestonii pourazowej, skutkujących powstaniem długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 6 %.

/opinia biegłego psychiatry J. K. k. 155/

Powypadkowe cierpienia psychiczne powoda należy uznać za znaczne, zwłaszcza w pierwszych 5-6 miesiącach po zdarzeniu.

/opinia biegłego psychiatry J. K. k. 155/

Zakres cierpień fizycznych i psychicznych powoda w związku z doznanymi 11 września 2011 r. obrażeniami narządów ruchu należy określić jako znaczny. Jest to związane z doznawanym bólem, koniecznością pozostawania w szpitalu, zabiegiem operacyjnym, chodzeniem przy pomocy kul, zabiegami i ćwiczeniami usprawniającymi, ograniczeniami w sprawności. Dolegliwości bólowe, wymagające systematycznego stosowania leków, trwały do 4 miesięcy po wypadku.

/ opinia biegłego chirurga ortopedy A. W. (1) k. 115; opinia biegłego neurologa J. Z. k. 127/

Z punktu widzenia neurologa nasilenie cierpienia z powodu bólów i zawrotów głowy, które były przyczyną jednorazowej konsultacji neurologicznej można ocenić jako miernie wyrażone.

/opinia biegłego neurologa J. Z. k. 127/

Spowodowane wypadkiem zaburzenia psychiczne stanowiły wskazania do podjęcia leczenia psychiatryczno - psychologicznego. Złeczone leki (trittico, nootropil) oraz psychoterapia były adekwatne do rodzaju i nasilenia stwierdzonych dysfunkcji.

/opinia biegłego psychiatry J. K. k. 155; przesłuchanie powoda k. 241/

Powód otrzymał jednorazowo Memotropil 800. Brak jest danych o innych lekach neurologicznych. Koszt leczenia neurologicznego mógl więc wynosić około 30 złotych. /opinia biegłego neurologa J. Z. k. 127/

W okresie systematycznego przyjmowania leków przeciwbólowych i przeciwzapalnych ich koszt mógl zamknąć się w kwocie ok. 40 zł miesięcznie przez pierwsze dwa miesiące. Później ich koszt mógl stopniowo ograniczyć się do kwoty ok. 10 zł miesięcznie i trwał przez dalsze trzy miesiące.

/ opinia biegłego chirurga ortopedy A. W. (1) k. 115/

Powód odbywał rehabilitację kręgosłupa szyjnego w ramach kontraktu z NFZ. /opinia biegłego neurologa J. Z. k. 127/

U powoda ze względu na doznane 11 września 2011 r. obrażenia narządów ruchu występowała potrzeba szerokiej pomocy osób trzecich przez pierwsze dwa miesiące po wypadku. Był to czas pozostawania powoda w sposób prawie nieprzerwany w łóżku, zanim nie odzyskał znaczniejszej sprawności obu kończyn górnych. Dotyczyło to pomocy w niektórych czynnościach higienicznych, ubieraniu się, wyręczania lub pomocy praktycznie we wszystkich czynnościach związanych z nieco większym wysiłkiem i koniecznością opuszczenia łóżka. Pomoc innych osób w tym okresie była potrzebna przeciętnie przez 4 godziny dziennie. U powoda występowała potrzeba częściowej pomocy osób trzecich przez dalsze 2 miesiące po zdarzeniu. Było to związane z okresem pionizacji i powrotu wystarczającej sprawności po doznanych urazach. Dotyczyło to pomocy w czynnościach związanych z większym wysiłkiem, koniecznością długotrwałego stania, chodzenia, przenoszenia cięższych przedmiotów. Pomoc innych osób w tym okresie czasu była powodowi potrzebna przeciętnie przez 2 godziny dziennie. U powoda ze względu na doznane 11 września 2011 r. obrażenia narządów ruchu już nie występuje potrzeba pomocy osób trzecich w wykonywaniu codziennych czynności.

/ opinia biegłego chirurga ortopedy A. W. (1) k. 115; opinia biegłego neurologa J. Z. k. 127/

Ze względów psychiatrycznych powód nie wymagał pomocy osób trzecich.

/opinia biegłego psychiatry J. K. k. 155/

Także z powodów neurologicznych powód pomocy takiej nie wymagał.

/opinia biegłego neurologa J. Z. k. 127/

W zakresie urologicznym u powoda zarówno w okresie rekonwalescencji jak i obecnie brak następstw urazu. Układ kielichowo-miedniczkowy prawej nerki bez cech patologii. W badaniu USG morfologicznie nerka prawidłowa. Powód nie podaje dolegliwości ze strony układu moczowego. /mikcja prawidłowa, brak dolegliwości bólowych okolicy lędźwiowej/.

/opinia biegłego z zakresu urologii R. P. (1) k. 138/

Powód nie wymaga leczenia urologicznego, rokowanie dobre.

/opinia biegłego z zakresu urologii R. P. (1) k. 138/

Rokowania na przyszłość odnośnie zdrowia poszkodowanego należy określić jako raczej dobre. Powód odzyskał pełny zakres ruchomości stawów kończyn i kręgosłupa, poza niewielkim ograniczeniem ruchomości prawego stawu biodrowego. Nie można wykluczyć szybszego pojawienia się w przyszłości zmian zwyrodnieniowych w prawym stawie biodrowym. Biorąc jednak pod uwagę ocenę zdjęć RTG wykonywanych po wypadku, obecne badanie przedmiotowe i okres czasu, jaki upłynął od zdarzenia, prawdopodobieństwo wystąpienia u powoda zmian zwyrodnieniowych w związku z przebyłym złamaniem tylnej krawędzi panewki prawego i stawu biodrowego jest niewielkie. Poczucie dalszego powrotu sprawności i poprawy stanu zdrowia uzależnione jest w znacznej mierze od psychiki pacjenta.

/ opinia biegłego chirurga ortopedy A. W. (1) k. 115/

Aktualny stan psychiczny powoda jest zadowalający, rokowanie można uznać za pomyślne.

/opinia biegłego psychiatry J. K. k. 155/

Powód ma 27 lat, natomiast w chwili wypadku miał 23 lata. Przed wypadkiem był osobą całkowicie sprawną i aktywną życiowo. Uprawiał sporty pracował, często wychodził z domu – był towarzyski. Jego pasją były motocykle. Przed wypadkiem powód nie przebył żadnych schorzeń i nie uległ poważniejszym urazom, poza uszkodzeniem stawu skokowego w wieku 15 lat. Uszkodzenie stawu skokowego nie wymagało żadnego zabiegu operacyjnego, a jedynie dwukrotnego ustawiania.

/przesłuchanie powoda k. 241 ; zeznanie świadka M. M. k. 106 /

Po wypadku życie powoda zmieniło się diametralnie. Nie uprawia sportu, nie jeździ motocyklem. Odczuwa silny stres podczas jazdy samochodem. Nie może dźwigać, długo stać ani siedzieć. Nie może wykonywać cięższych prac fizycznych.

/przesłuchanie powoda k. 241; zeznanie świadka M. M. k. 106/

Powód po wypadku rozstał się ze swoją dziewczyną, z którą spotykał się 3 lata. Aktualnie jest sam.

/przesłuchanie powoda k. 241/

Wkrótce po zdarzeniu, na skutek długotrwałego unieruchomienia w domu, u powoda pojawiła się zwiększona „nerwowość”, drażliwość, zaburzenia snu, trudności w skupieniu uwagi, bóle i zawroty głowy. Powodowi

przeszkadzało, że najbliżsi pomagali mu w higienie osobistej i codziennej toalecie. Występował też lęk przed jazdą motocyklem i samochodem - do tej pory nie jeździ motocyklem, samochód prowadzi z uczuciem wzmożonego napięcia i nadmierną ostrożnością wynikającą z braku zaufania do innych kierowców.

/przesłuchanie powoda k. 241/

Pomimo przeprowadzonego procesu leczenia zarówno operacyjnego jak i zachowawczego a także rehabilitacyjnego, powód nadal skarży się na okresowe bóle szyi, drętwienie prawej ręki, drętwienie nóg przy siedzeniu, drętwienie pleców. Odczuwa bóle w okolicy lewego stawu nadgarstkowego. Dolegliwości zwiększają się w czasie wysiłku, zwłaszcza w czasie wykonywania ruchów skrętnych lewym przedramieniem. Powód unika przenoszenia w lewej ręce przedmiotów o masie powyżej 10 kilogramów Powód ma także bóle prawego stawu biodrowego. Ból zwiększa się po ok. ½ godziny chodzenia, pojawia się w czasie układania tułowia na prawym boku. Okresowo boli również prawe kolano. Czasem pojawia się wrażenie niepewności, jakby „uciekania” prawego stawu kolanowego.

/przesłuchanie powoda k. 241; zeznanie świadka M. M. k. 106/

Powód odczuwał też dyskomfort psychiczny w związku z pogorszeniem sprawności motorycznej i dolegliwościami bólowymi.

/przesłuchanie powoda k. 241/

Od marca 2015 r. powód korzysta 3 razy w tygodniu po 1 godzinie z usług trenera personalnego, płacąc 100 zł za godzinę. Powód odczuwa poprawę sprawności. Ma poczucie, że praca z trenerem pomaga mu. Od czasu do czasu znajomy powoda rehabilituje go nieodpłatnie.

/przesłuchanie powoda k. 241/

W miarę upływu czasu, także na skutek terapii psychologicznej stan psychiczny powoda ulegał poprawie, zmniejszyła się początkowa drażliwość i wybuchowość (z powodu której rozstał się ze swoją dziewczyną), łatwiej też przychodzi mu koncentrowanie uwagi.

/przesłuchanie powoda k. 241/

Od czasu zakończenia terapii w PZP powód nie przyjmuje leków psychotropowych. Nie zażywa żadnych leków poza lekami przeciwbólowymi w nasilonych stanach bólowych.

/przesłuchanie powoda k. 241/

Powód obecnie nie wymaga pomocy osób trzecich przy czynnościach życia codziennego.

/przesłuchanie powoda k. 241; zeznanie świadka M. M. k. 106/

Przed wypadkiem powód pracował na stanowisku kierowcy w firmie (...) Sp. z o.o., zaś wysokość otrzymywanego przez niego comiesięcznego wynagrodzenia wynosiła 1'650,00 zł brutto.

/przesłuchanie powoda k. 241; umowa o pracę i aneks do umowy k. 41-42; świadectwo pracy k. 43; zaświadczenie k. 213/

Po wypadku powód był na zwolnieniu lekarskim i otrzymywał w następujących kwoty:

- 1'120,55 zł za miesiąc wrzesień 2011 r., przy czym kwota ta obejmowała też wynagrodzenie za pierwsze 11 dni września przed wypadkiem;

- 1'076,89 zł za miesiąc październik 2011 r.;

- 1'684,12 zł za miesiąc listopad 2011 r.;

- 1'707,41 zł za miesiąc grudzień 2011 r.

/wyciąg z rachunku bankowego k. 49/

Stan zdrowia powoda i związana z tym nieobecność w pracy od czasu wypadku sprawiły, że pracodawca nie zdecydował się na przedłużenie z P. M. umowy o pracę po 31 grudnia 2011 roku.

/przesłuchanie powoda k. 241; zeznanie świadka M. M. k. 106; świadectwo pracy k. 212/

W piśmie z 24 kwietnia 2012r. prezes zarządu (...) sp. z o. o." poinformował powoda, że wypadek oraz długotrwałe zwolnienie lekarskie od 12 września 2011r. całkowicie uniemożliwiło wykorzystanie przez P. M. szansy na dalszy rozwój awans i wyższe zarobki w firmie. W piśmie uzasadniano, że rozwój firmy uzależniony był od szybkich i trafnych decyzji i nie było możliwości czekać na powrót do zdrowia P. M..

/pismo k. 52 /

Po wypadku powód od 1 stycznia 2012 r. do 10 marca 2012 r. nadal był na zwolnieniu lekarskim, a później od 11 marca 2012 r. do 7 sierpnia 2012 r. otrzymywał świadczenie rehabilitacyjne. Tytułem zasiłku chorobowego powód w okresie od 1 stycznia 2012 r. do 31 stycznia 2012 r. otrzymał kwotę 991,62 zł, za kolejny okres od 1 lutego do 29 lutego 2012 r. – zasiłek chorobowy w kwocie 927,58 zł netto, za następne dni od 1 do 10 marca 2012 r. wypłacono powodowi kwotę 320,01 zł. Od 11 do 31 marca 2012 r. powód uzyskał kwotę 755,88 zł tytułem świadczenia rehabilitacyjnego. Kolejne świadczenia rehabilitacyjne powód otrzymywał w następujących kwotach:

- 1'079,70 zł za miesiąc kwiecień 2012 r.;

- 1'115,59 zł w maju 2012 r.;

- 947,88 zł za czerwiec 2012 r.;

- 930,03 zł za miesiąc lipiec 2012 r.;

- 210,01 zł za okres siedmiu dni od 1 do 7 sierpnia 2012 r.

We wrześniu 2012 r. powodowi odmówiono przyznania świadczenia rehabilitacyjnego w związku z odzyskaniem przez niego pełnej zdolności do pracy.

/przesłuchanie powoda k. 241; decyzja ZUS k. 48-48 odw.; wyciąg z rachunku bankowego k. 49; zaświadczenia k. 216 – 218 i k. 224; zeznanie świadka M. M. k. 106; decyzje k. 219—220 odw.; orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.221-223 i k. 225; zaświadczenie k. 238-238 odw./

Po wyczerpaniu zasiłku rehabilitacyjnego, powód nie mógł znaleźć pracy i zarejestrował się w urzędzie pracy jako osoba bezrobotna. Przez pół roku (od 26 września 2012 r. do 25 marca 2013 r.) pobierał zasiłek dla bezrobotnych, przy czym przez pierwsze trzy miesiące w wysokości 635,40 zł, a przez kolejne trzy miesiące – 498,90 zł. Niemożność znalezienia pracy było dodatkowym powodem do frustracji.

/przesłuchanie powoda k. 241; decyzja i zaświadczenie z PUP k. 210-211/

Powód przez jakiś czas nie osiągał żadnych dochodów.

/przesłuchanie powoda k. 241/

W dniu 2 września 2013 r. powód podjął pracę w charakterze magazyniera w firmie (...) z wynagrodzeniem miesięcznym początkowo 1'600 zł brutto, natomiast od 1 stycznia 2014 r. – 1'700 zł brutto. Z uwagi na konieczność

dźwigania i pojawiających się dolegliwości bólowych powód po roku w dniu 20 września 2014 r. zrezygnował z tej pracy.

/przesłuchanie powoda k. 241; świadectwo pracy k. 206-206 odw.; umowy o pracę k. 207-208; aneks do umowy o pracę k. 209/

W dniu 10 października 2014 r. firma (...) wypłaciła powodowi ekwiwalent za urlop w wysokości 1'749,60 zł brutto.

/ zaświadczenie k. 236 /

Powód zrobił prawo jazdy kat. C i 22 września 2014 r. podjął w przedsiębiorstwie (...) pracę na stanowisku kierowcy z wynagrodzeniem 1'680 zł brutto miesięcznie.

/świadectwo pracy k. 200-203; umowy o pracę k. 204-205/

Wykonywanie tej pracy na długich trasach powodowało u powoda dolegliwości bólowe biodra. W dniu 3 stycznia 2015 r. pracodawca rozwiązał z powodem umowę o pracę podając jako przyczynę likwidację stanowiska pracy z przyczyn niedotyczących pracownika.

/przesłuchanie powoda k. 241; świadectwo pracy k. 200-203/

8 stycznia 2015 r. powód podjął pracę, w charakterze kierowcy na krótkich trasach w firmie (...) sp.j. w Z. z wynagrodzeniem brutto w kwocie 1'750 zł miesięcznie. Była to umowa na czas określony do 30 września 2016 r.

/świadectwo pracy k. 198 ; umowa o pracę k. 199 /

Z uwagi na niestawiennictwo w pracy po urlopie, wypowiedziano powodowi umowę o pracę. Powód pracował tam do 22 sierpnia 2015 r. W okresie zatrudnienia u tego pracodawcy powód był niezdolny do pracy przez 13 dni.

/przesłuchanie powoda k. 241/

Aktualnie powód jest na etapie poszukiwania pracy.

/przesłuchanie powoda k. 241/

Sprawca wypadku z 11 września 2011r. objęty był w tamtym okresie ubezpieczeniem obowiązkowym OC na podstawie umowy zawartej z pozwanym.

/ niesporne /

Na skutek zgłoszenia przez powoda do ubezpieczyciela zaistnienia wypadku, pozwany w dniu 27 stycznia 2012 r. przyznał i wypłacił P. M. kwotę 8'705,02 zł tytułem uszkodzonego w wypadku motocykla, a nadto kwotę 1'250 zł tytułem zniszczonych w wypadku rzeczy powoda.

/pismo i kalkulacje k. 45-47 odw. ; potwierdzenia wykonania dyspozycji k. 58-59/

Pozwany ubezpieczyciel w dniu 5 czerwca 2013 r. wypłacił powodowi kwotę 10'000 zł z tytułu zadośćuczynienia, natomiast 24 czerwca 2013 r. dokonał dalszych wypłat na rzecz P. M., przy czym z tytułu zadośćuczynienia kolejną kwotę 10'000 zł, 5'958 zł odszkodowania, z czego 2'860 zł stanowią koszty opieki, 2'690 zł koszty leczenia, 268 zł koszty przejazdów i 140 zł koszty odzieży i obuwia.

/pisma z potwierdzeniami nadania k. 85-86 i k. 93-96/

Rozważania prawne :

Zasada odpowiedzialności pozwanego nie jest w tej sprawie kwestionowana i nie wymaga w związku z tym szczegółowego omówienia. Wynika ona z odpowiedzialności sprawcy zderzenia się mechanicznych środków komunikacji – art. 436 § 2 kc w zw. z art. 415 kc, oraz zawartej przez pozwanego ubezpieczyciela umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych – art. 822 §1 k.c.

Roszczenie o zadośćuczynienia jest uzasadnione na podstawie art. 445 § 1 w zw. z art. 444 § 1 i 2 k.c. Wysokość tego świadczenia uzależniona jest przede wszystkim od rozmiaru krzywdy doznanej przez powoda. Rozważając to kryterium Sąd wziął pod uwagę fakt, że przed wypadkiem powód był całkowicie sprawny, nie cierpiał na żadne przewlekłe schorzenia, które w sposób istotny mogłyby ograniczać jego aktywność życiową. Na skutek przedmiotowego zdarzenia powód doznał obrażeń o znacznym rozmiarze i przez wiele miesięcy był się osobą o ograniczonej sprawności.

Urazy, których doznał P. M. spowodowały 38% uszczerbek na jego zdrowiu i były źródłem znacznych cierpień fizycznych i psychicznych trwających przez długi czas, w tym dwukrotne hospitalizacje, wielomiesięczne unieruchomienie, konieczność korzystania z pomocy innych osób. Nie można też pominąć faktu, iż na skutki wypadku w postaci dolegliwości bólowych powód skarży się po dzień dzisiejszy. Powód nie stracił całkowicie ani częściowo zdolności do pracy, aczkolwiek nadal skarży się na ból biodra utrudniający mu kilkugodzinne siedzenie. W przypadku powoda jednak największe znaczenie miały cierpienia psychiczne i doznane w związku z tym zaburzenia w normalnym funkcjonowaniu (nerwowość, drażliwość), które doprowadziły do rozstania z dziewczyną.

Wypadek oraz jego następstwa miały dla powoda charakter stresogenny. Konsekwencją przedmiotowego zdarzenia były nie tylko doznania bólowe, pogorszenie sprawności ruchowej, długotrwałe unieruchomienie i powypadkowe ograniczenia motoryczne, ale także negatywne doznania związane z zakłóceniem życia osobistego i zawodowego, trudności w znalezieniu nowego zatrudnienia o innym charakterze, niż dotychczasowe (silny dyskomfort przy prowadzeniu samochodu), konieczność zrezygnowania z wcześniejszych form aktywności fizycznej. Dla młodego, energicznego człowieka tego rodzaju zmiana sytuacji życiowej i sposobu funkcjonowania stanowi duże obciążenie emocjonalne, co zaburza procesy przystosowawcze. Tym bardziej, iż skutkiem wypadku są u powoda pojawiające się stany lękowe oraz silny stres odczuwany podczas jazdy samochodem.

Z drugiej strony należało uwzględnić fakt, że przebieg leczenia był pomyślny, obyło się bez powikłań oraz konieczności przeprowadzania zabiegów operacyjnych, co z pewnością zwiększyłyby znacznie zakres cierpień poszkodowanego. Ponadto, mimo stosunkowo rozległych obrażeń, jakich doznał powód, rokowania na przyszłość co do stanu jego zdrowia są pomyślne. W przypadku P. M. nie ma uzasadnienia dla tezy, iż w następstwie wypadku widoki na przyszłość powoda zmniejszyły się w istotny sposób. Nie istnieją także podstawy dla uznania, że potrzeby poszkodowanego uległy trwałemu zwiększeniu w następstwie doznanych urazów.

Rozstrzygając w przedmiocie zadośćuczynienia, Sąd miał także na uwadze fakt, że świadczenie to nie może mieć symbolicznego wymiaru, musi stanowić realną wartość ekonomiczną nieosiągalną dla poszkodowanego w normalnych warunkach, aby mogło należycie zrekompensować szkodę niemajątkową. Ustalenie wysokości zadośćuczynienia nie może następować w oderwaniu od realiów ekonomicznych w jakich funkcjonuje pokrzywdzony.

Mając na względzie przywołane kryteria, Sąd uznał kwotę 80'000,00 zł za odpowiednią rekompensatę krzywdy doznanej przez P. M. w następstwie przedmiotowego wypadku i po uwzględnieniu wypłaty dokonanej z tego tytułu przez ubezpieczyciela orzekł, jak w pkt. 1a.

Odsetki od tego świadczenia zostały zasądzone na podstawie art. 481 k.c. od dnia następnego po dniu doręczenia pozwanemu pisma rozszerzającego powództwo w zakresie zadośćuczynienia. Strona powodowa domagała się zasądzenia od dnia wcześniejszego. Sąd uznał to żądanie za nieusprawiedliwione mając na względzie fakt, że pierwotnie roszczenie o zadośćuczynienie opiewało na kwotę 20'000,00 zł i zostało po raz pierwszy sformułowane w pozwie. W tej części roszczenie zostało zaspokojone w trakcie procesu, tzn. 5 czerwca 2013r. i 24 czerwca 2013r. Dopiero po tym fakcie powód rozszerzył zakres swojego roszczenia o dalszą kwotę zadośćuczynienia.

W pozostałym zakresie żądanie powoda o zadośćuczynienie podlegało oddaleniu jako wygórowane.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie przychylił się do stanowiska judykatury, iż zadośćuczynienie powinno być umiarkowane, przez co należy rozumieć kwotę pieniężną, której wysokość jest utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 24 czerwca 1965 r., opublikowanym w OSPiKA 1966, poz.92). Od osoby odpowiedzialnej za szkodę poszkodowany, co prawda, winien otrzymać sumę pieniężną, w danych okolicznościach, odpowiednią tak, aby mógł za jej pomocą zatrzeć lub złagodzić poczucie krzywdy i odzyskać równowagę psychiczną. Nie ma natomiast podstaw do uwzględnienia żądania w takiej wysokości, by przyznana kwota stanowiła, ze względu na swoją wysokość, represję majątkową (uchwała pełnego składu Izby Cywilnej SN z dnia 8 grudnia 1973 r.; OSNCP z 1974 r., poz. 145).

Roszczenie o zwrot utraconych zarobków jest uzasadnione na podstawie art. 444 § 2 k.c., w myśl którego jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty.

Z dowodów przedstawionych w sprawie wynika, że utracone dochody w okresie niezdolności powoda po wypadku tj. do końca sierpnia 2012 r. kształtowały się różnie w poszczególnych okresach.

Powód przed wypadkiem był zatrudniony w firmie (...) Sp. z o.o., zaś wysokość otrzymywanego przez niego comiesięcznego wynagrodzenia wynosiła 1'650,00 zł brutto, co dawało kwotę ok. 1'215,64 zł netto.

Po wypadku dochody powoda były niższe, a różnica stanowi utracony dla niego dochód, który w następujących miesiącach wynosił:

- 95,09 zł we wrześniu 2011 r. (1'215,64 - 1'120,55 zł);
- 138,75 zł w październiku 2011 r. (1'215,64 - 1'076,89 zł);
- 224,02 zł w styczniu 2012 r. (1'215,64 - 991,62 zł);
- 288,06 zł w lutym 2012 r. (1'215,64 - 927,58 zł);
- 140,45 zł w marcu 2012 r. (1'215,64 - 1'075,19 zł);
- 135,94 zł w kwietniu 2012 r. (1'215,64 - 1'079,70 zł);
- 100,05 zł w maju 2012 r. (1'215,64 - 1'115,59 zł);
- 287,76 zł w czerwcu 2012 r. (1'215,64 - 930,03 zł);
- 1'005,63 zł w sierpniu 2012 r. (1'215,64 - 210,01 zł);

Uwzględniając powyższe Sąd w punkcie 1b zasądził od pozwanego na rzecz powoda wskazane kwoty za okres od września 2011 r. do lipca 2012 r. W przypadku miesiąca sierpnia 2012 r. utracony dochód to kwota 1'005,63 zł, jednakże z uwagi na żądanie powoda kwoty 650 zł Sąd przyznał mu rentę we wskazanej przez powoda kwocie.

Odnośnie listopada i grudnia 2011r. należy zauważyć, iż z przedstawionych dokumentów (k 49) wynika, iż świadczenia uzyskane w tym okresie przez poszkodowanego przewyższały zarobek netto przyjęty jako podstawa dla określenia utraconych zarobków – były to bowiem kwoty odpowiednio: 1'684,12 zł i 1'707,41 zł. Nie było zatem podstaw dla przyjęcia, że za te miesiące powód wykazał utratę dochodów.

Od miesiąca września 2012 r. powód był całkowicie zdolny do pracy, a zatem nie ma podstaw do przyjęcia, że wypadek pozbawił go możliwości pracy zarobkowej, bądź skutkowało zmniejszeniem dochodów. Sąd uznając żądanie renty wyrównawczej za dalsze miesiące i na przyszłość za bezzasadne, oddalił je w punkcie 3 sentencji wyroku.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. uwzględniając wymagalność żądania renty wyrównawczej.

Sąd oddalił żądanie strony powodowej o zasądzenie na podstawie art. 444 § 1 k.c. odszkodowania tytułem kosztów leczenia i opieki, obejmujące okres do 30 kwietnia 2012r. Jak wynika z opinii biegłego ortopedy A. W. w okresie od dnia wypadku do 30 kwietnia 2012 r. powód na leki wydatkował kwotę 110 zł (2×40 zł + 3×10 zł), koszt opieki zamknął się w kwocie 3'600 zł (4 godz. × 10 zł/godz. × 60 dni + 2 godz. × 10 zł/godz. × 60 dni). Biegły neurolog Z. wskazał, iż powód na leki wydatkował łącznie kwotę 30 zł. Po wyjściu ze szpitala we wrześniu 2011 r. powód zakupił aparat na ramię i bark oraz nasadkę sedesową łącznie za kwotę 690 zł (k. 39-40). We wskazanym okresie od dnia wypadku do 30 kwietnia 2012 r. powód udowodnił zatem poniesienie kosztów w łącznej kwocie 4'420 zł, przy czym pozwany w dniu 24 czerwca 2013 r. wypłacił powodowi tytułem odszkodowania za leczenie i opiekę kwotę 5'818 zł, a zatem udowodniona szkoda została zrekompensovana z naddatkiem.

Na oddalenie zasługiwało także żądanie powoda zasądzenia odszkodowania za dalszy okres tj. od 1 maja 2012 r. i na przyszłość po 720 zł miesięcznie oraz kwoty po 30 zł miesięcznie od dnia wypadku i na przyszłość tytułem zwiększonych potrzeb, jako że powód wbrew ciężącemu na nim obowiązku z art. 6 k.c. nie udowodnił, aby od 1 maja 2012 r. poniósł jakiegokolwiek koszty leczenia i opieki, będące skutkiem przedmiotowego wypadku, a także nie wykazał, iż od dnia wypadku posiadał zwiększone potrzeby w kwocie 30 zł miesięcznie. W tej części powództwo podlega zatem oddaleniu w punkcie 3 sentencji wyroku, jako nieudowodnione. Sąd nie uwzględnił także żądania powoda o zasądzenie odszkodowania za zniszczone w wypadku jego rzeczy ponad kwotę wypłaconą z tego tytułu przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego, uznając je za nieudowodnione i w punkcie 3 wyroku oddalił to żądanie.

Sąd nie uwzględnił przy tym wydatków ponoszonych od marca 2015r. na trenera personalnego. Uznając fakt ich ponoszenia za udowodniony, Sąd nie widział żadnych podstaw uzasadniających uznanie, że korzystanie z tego rodzaju treningu jest konieczne ze względu na następstwa zdrowotne wypadku komunikacyjnego. Innymi słowy, strona powodowa nie wykazała istnienia związku przyczynowego, w rozumieniu art. 361 § 1 kc, między zdarzeniem, za które odpowiedzialność ponosi pozwany a faktem ponoszenia tych wydatków. Korzystanie z trenera personalnego jest w tej sytuacji jedną z form aktywności fizycznej, jaką powód mógł wybrać, natomiast nie jest koniecznością wynikającą z następstw wypadku.

Mając na uwadze fakt cofnięcia wobec pozwanego przez stronę powodową powództwa, przed doręczeniem pozwanemu odpisu pozwu, w zakresie:

1. kwoty 10'000,00 zł zadośćuczynienia, ponad żadaną kwotę 85'000,00 zł;
2. odszkodowania za zniszczone ubranie w zakresie przekraczającym kwotę 2'850,00 zł;
3. kwoty 10'000,00 zł odszkodowania za motocykl;

Sąd w punkcie 2 sentencji wyroku na podstawie art. 355§1 k.p.c. umorzył w tym zakresie postępowanie.

O kosztach procesu Sąd orzekł z zastosowaniem zasady ich proporcjonalnego rozdzielenia – art. 100 k.p.c., mając na uwadze, że powództwo zostało uwzględnione w 76,80%.

Stosownie do treści art. 98 k.p.c. Sąd uwzględnił następujące wydatki stron poniesione w toku postępowania:

- a/ po stronie powódki – wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika – 3'600 zł, opłata od pełnomocnictwa – 17 zł oraz opłatę od pozwu – 1'000 zł,
- b/ po stronie pozwanej - wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika – 3'600 zł.

Nieopłacone koszty sądowe na które złożyły się opłata od pozwu oraz wydatki na wynagrodzenie biegłych (w łącznej kwocie 8'565,86 zł) obciążają strony według tej samej zasady, na podstawie art. 113 ust. 1 i 2 uksc w zw. z art. 100 k.p.c.